

قدرت موعظه کلام خداوند

با توجه به وضعیت کنونی در دنیا، همه‌ی انسانها به سمت زندگی تجملاتی گرایش یافته‌اند. در واقع بسیاری از آنها آفریدگار خود را فراموش کرده‌اند. اما برخی هم هستند که به یگانه فرزند خداوند یعنی عیسی مسیح و کار او بر روی صلیب ایمان دارند و روح قدوس خداوند در درونشان ساکن می‌باشد و به همین واسطه چشمانشان به بسیاری از تجملگرایی‌ها بسته شده و به دنبال خدمت کردن خداوند هستند. این افراد به واسطه‌ی روح القدسی که در درونشان ساکن است دیگران را بشارت می‌دهند و روح حیات ابدی را به آنها می‌شناسانند. برای درک بهتر قدرت بشارت و موعظه کلام، نگاهی به کتاب حزقیال نبی می‌اندازیم.

کتاب حزقیال در حدود سالهای 590 پیش از میلاد مسیح، توسط حزقیال بن بوزی به رشته‌ی تحریر درآمد. موضوع کلی که در این کتاب به آن پرداخته شده، جلال دادن خداوند است. این کتاب همچون کتاب ارمیای نبی در زمان اسارت و تبعید قوم اسرائیل به نگارش درآمده است.

در فصل 36 آیه 22 اینگونه بیان شده است:
« بنابراین به خاندان اسرائیل بگو: خداوند یهوه چنین می‌فرماید: ای خاندان اسرائیل من این را نه به خاطر شما بلکه به خاطر اسم قدوس خود که آن را در میان امتهایی که به آنها رفته، بی‌حرمت نموده‌اید بعمل می‌آورم. »

خداوند به واسطه‌ی حزقیال، به قوم بیان می‌کند که آنها را نه به خاطر لیاقتشان، بلکه به خاطر نام مقدس خود از اسارت نجات خواهد داد. امتها به خاطر اعمال و رفتار قوم اسرائیل، نام خدای اسرائیل را به تمسخر گرفته بودند. اما موضوع اصلی که در این مقاله به طور مشخص بدان می‌پردازیم مربوط به فصل 37 کتاب حزقیال نبی می‌باشد. این فصل کنایه از شرایط ایمانداران دارد.

با مطالعه‌ی فصل 37 آیات 1 الی 14 به راحتی می‌توان تصویر زیبایی از قدرت خداوند را مشاهده نمود. خداوند به واسطه‌ی روح خود، حزقیال نبی را در دره‌ای قرار می‌دهد که در آن، استخوان‌های خشک شده‌ی فراوانی که همگی آنها متعلق به انسانهاست، به چشم می‌خورد. خداوند به حزقیال می‌گوید که برای آنها موعظه کند و خود خداوند هم کاری می‌کند که به واسطه موعظه‌ی حزقیال، این استخوان‌ها به خود گوشت و پوست گرفته و دوباره حیات یابند. و این دقیقاً شرایط روحانی امروز ماست؛ اگر به خداوند ایمان نداریم کاملاً از نظر روحانی مرده‌ایم.

برخی براین باورند که حیات روحانی زمانی به وجود می‌آید که انسان در قلب خود به دنبال حقیقت باشد و هنگامی که حقیقت را یافت زنده می‌گردد. در مقابل گروهی دیگر به این اعتقاد دارند که ما کاملاً همانند آن استخوانهای خشک هستیم و روح خداوند خودش را به ما نمایان می‌سازد و موجب حیات دوباره ما می‌گردد.

واعظین کلام خداوند، بارها شاهد این بوده اند که وقتی برای عده‌ای کلام خداوند را موعظه می‌کنند، آن افراد هیچ عکس‌العملی نسبت به کلامی که شنیده‌اند، نشان نمی‌دهند و به عبارتی کلام از یک گوش آنها وارد و از گوش دیگرشان خارج می‌شود. به نوعی استخوان‌های خشکی بیش نیستند و هیچ چیزی قادر به تغییر آنها نیست. اما خداوند به فرزندان خود می‌گوید: من روح خود را همراه شما می‌فرستم و کاری خواهم کرد که مردگان به واسطه‌ی شنیدن کلام من از دهان شما زنده گردند. در کتاب مقدس شرایط روحانی و نجات ما اینگونه بیان شده است: در انجیل یوحنا باب 6 آیه 44 عیسی مسیح می‌فرماید:

« کسی نمی‌تواند نزد من آید، مگر آنکه پدری که مرا فرستاده او را جذب کند و من در روز بازپسین او را خواهم برخیزانید. »

پولس رسول در رساله‌ی افسسیان 2 : 1-3 می‌گوید:

« و شما که در خطایا و گناهان مرده بودید، زنده گردانید، که در آنها، رفتار می‌کردید بر حسب دوره‌ی این جهان، بر وفق رئیس قدرت هوا یعنی آن روحی که الحال در فرزندان معصیت عمل می‌کند. که در میان ایشان همه‌ی ما نیز در شهوات جسمانی خود قبل از این زندگی می‌کردیم و هوسهای جسمانی و افکار خود را به عمل می‌آوردیم و طبعاً فرزندان غضب بودیم، چنانکه دیگران. »

طبق این آیات همه‌ی ما تا زمانی که خداوند روح خودش را به ما نمایان ساخت و ما هم با پذیرش روح خداوند به او ایمان آوردیم، فرزندان غضب بودیم. ممکن است بسیاری به جهت خدمت به نقاط مختلف سفر کنند اما با صحنه‌هایی مواجه شوند که سبب دلسردی آنها گردد و این فکر به ذهنشان خطور کند که نجات روحانی دیگران در آن موقعیت خاص، غیر ممکن است. در چنین شرایطی بهترین راه حل تمرکز به کتاب حزقیال باب 37 می‌باشد؛ جاییکه قوت خداوند از طریق موعظه‌ی حزقیال استخوان‌های خشک را زنده کرد. حال خداوند چقدر بیشتر قدرت این را دارد که در انسان‌های زنده روح خود را ساکن گرداند و آنها را نجات بخشد. بنابراین نباید دلسرد شد، زیرا هرگاه کلام خداوند موعظه شود، بیشک ثمر هم خواهد آورد.

خداوند می‌گوید: از هر طرف روح خود را برای نجات ما می‌فرستد! امروز ما این افتخار را داریم که به وساطت خون عیسی مسیح، خود را نجات یافته اعلام کنیم و از این اطمینان داشته باشیم که خداوند، روح القدس را در ما قرار داده تا قلبهایمان زنده گردد. عیسی مسیح در انجیل یوحنا 10: 27-30 می‌گوید:

« گوسفندان من آواز مرا می‌شنوند و من آنها را می‌شناسم و مرا متابعت می‌کنند. و من به آنها حیات جاودانی می‌دهم و تا به ابد هلاک نخواهند شد و هیچ کس آنها را از دست من نخواهد گرفت. پدر که به من داده از همه بزرگتر است و کسی نمی‌تواند از دست پدر من بگیرد. من و پدر یک هستیم. »

بنابراین نجات چیزی است که نه می‌توانیم خودمان آن را بدست آوریم و نه می‌توانیم آن را از دست بدهیم. در واقع طبق کتاب مقدس، نجات قراردادی است بین خدای پدر و خدای پسر. خدای پدر ما را به عیسی مسیح سپرده و او هم قول داده تا زمانی که در این جهان ساکن هستیم، به واسطه‌ی سکونت روح القدس در درونمان، ما را هدایت و محافظت کند. دقیقاً به همین دلیل است که خداوند در کتاب مکاشفه‌ی یوحنا می‌فرماید: من الف و یا، اول و آخر هستم. زیرا در ابتدا خداوند ما را آفرید و تا انتها هم ما را به کمال می‌رساند. در رساله‌ی فیلیپیان 1: 6 بیان شده است که خداوند خود عمل نیکو را در ما شروع کرده است و خودش هم آن را به انتها می‌رساند. به همین دلیل تا ابد در دستان قدوس و پر محبت خداوند قرار داریم و هیچ نیرویی قادر به هلاک ساختن ما نخواهد بود. اما باید این موضوع را هم در نظر داشته باشیم که همگی ما از نظر روحانی مورد حمله‌ی شیطان قرار می‌گیریم ولی طبق رساله‌ی اول یوحنا باب 5 آیه 18، خود ما هم این وظیفه را داریم که با قدرت روح القدس در برابر وسوسه‌ی شیطان بایستیم و از خداوند بخواهیم که از ما محافظت کند.

« می‌دانیم که هرکه از خدا مولود شده است، گناه نمی‌کند بلکه کسی که از خدا تولد یافت، خود را نگه می‌دارد و آن شریر او را لمس نمی‌کند. »

ما باید به خودمان نگاه کنیم تا دریابیم که آیا واقعاً روح خداوند ما را زنده کرده است یا خیر. اگر روح خداوند موجب بخشیده شدن حیات به ما شده باشد، باید عطر خوش معرفت عیسی مسیح را بدهیم. در انجیل یوحنا باب 13 آیه 35، عیسی مسیح این چنین می‌فرماید:

« به همین همه خواهند فهمید که شاگردان من هستید اگر محبت یکدیگر را داشته باشید »

در واقع از ثمرات و رفتار ما مشخص می‌گردد که روح القدس در درون ما ساکن است یا خیر. ثمرات روح طبق رساله‌ی غلاطیان 5: 22 این چنین بیان شده است.

« لیکن ثمره‌ی روح، محبت و خوشی و سلامتی و حلم و مهربانی و نیکویی و ایمان و تواضع و پرهیزکاری است. »

به همین جهت است که وقتی در جایی خدمت می‌کنیم و از نظر روحانی هیچ ثمری از دیگران نمی‌بینیم، نباید از وضعیت موجود نا امید شویم. باید همواره در نظر داشته باشیم که این ما نیستیم که به استخوان‌های خشک، قوت و حیات می‌بخشیم بلکه تنها کلام و روح خداوند است که آنها را از مردگان قیام می‌دهد. طبق رومیان 3: 9-10 هیچ یک از ما در حضور خداوند نه تنها عادل نیستیم بلکه همانطور که در ابتدای مطالب اشاره شد، طبق حزقیال 36: 22 هیچ کدام حتی لیاقت دریافت نجات را هم از خداوند نداریم. پس چون فقط به خاطر فیض خداوند نجات یافته‌ایم، باید این خبر خوش را به دیگران هم اعلام کنیم تا مثل روزی که خودمان به واسطه‌ی شنیدن خبر خوش نجات بخش انجیل، به عیسی مسیح ایمان آوردیم، دیگران هم این نجات را دریافت کنند. بر اساس آیات ذکر شده، اگر هدفمان جلال نام خداوند باشد نباید از ارائه‌ی خدمات به دیگران دلسرد شویم بلکه باید تنها به دنبال انجام وظیفه‌ای که خداوند بر دوشمان قرار داده است باشیم. خداوند به واسطه‌ی فرستادن روح خود، برگزیدگان را از چنگال شیطان نجات خواهد داد.

آمین

انستیتو کتاب مقدس پارسیان pbi.life